

Nieuwjaarstoespraak burgemeester Maarten Divendal 6 januari 2020

Van harte welkom, fijn dat u er allemaal bent!

Op de eerste plaats wens ik u allemaal een heel mooi, vrolijk en gezond 2020 toe.

Het is vandaag 6 januari: Driekoningen. De dag waarop van oorsprong christenen het bezoek vieren van de drie wijzen aan het kind Jezus in Bethlehem. Een wonderlijke ster heeft hen in die richting geleid. In sommige landen is deze dag nog een officiële feestdag, of een dag met min of meer volkse tradities. Bij ons thuis - ik praat nu over eind jaren zestig, begin jaren zeventig - werd een tulband gebakken met daarin drie bonen: één zwarte en twee witte. De vraag was wie de gelukkige was, wie een plak kreeg met één van die bonen erin mocht zich verkleden als een van de drie wijzen. Het was de afsluiting van de kerstperiode. Er wordt wel gezegd dat de kerstboom mag blijven staan tot Driekoningen. En het elkaar gelukkig nieuwjaarwensen kan zeker nog op deze 6 januari.

Misschien heeft u mijn nieuwjaarswensen gezien bij RTV Ronde Venen, of gelezen in De Nieuwe Meerbode of De Groenen Venen. Of heeft u mij met de overige collegeleden daarnet in de rij gesproken.

Één van de lokale journalisten vroeg mij om wat origineels te bedenken voor de nieuwjaarswens. Dat is best wel ingewikkeld, het zijn volstrekt logische variaties op een gezond, gezegend en een goed 2020.

Toen ik er wat meer expliciet over nadacht, over hoe het afgelopen jaar is geweest en wat dan mijn wensen voor u en voor de gemeente zijn het komende jaar, zat er wel een bepaalde lijn in. Deze heeft te maken met hoe wij als verschillende generaties samenleven en de toekomst tegemoet gaan.

In het afgelopen jaar is mij meer en meer opgevallen hoe jongeren actief bezig zijn met de toekomst. Het meest zichtbaar werd dat tijdens de verschillende klimaatdemonstraties, in Nederland en over de hele wereld. Het deed mij op een bepaalde manier denken aan de grote anti-kernwapen demonstraties in 1981 en 1983. Jongeren maakten zich zorgen over de toekomst: deze demonstraties gingen in feite niet alleen over het plaatsen van kernwapens, maar waren een oproep om de wapenwedloop te stoppen. Het riep ook onderling veel al dan niet gezellige politieke discussies op. Niet altijd, maar vaak mede ingegeven door een generatiekloof.

De klimaatdemonstraties brachten tienduizenden jongeren op de been, zette aan tot nadenken en leverde discussies op.

Ik vind het wereldwijde boegbeeld, Greta Thunberg, daar wel een mooi voorbeeld van: enerzijds weet zij jongeren te inspireren, anderzijds roept zij weerstand op. In een interview las ik hoe vroeger feministen nog weleens werden weggezet als schreeuwende vrouwen.

Misschien werkt dit nu nog wel net zo:

is zij woedend omdat ze niet wordt gehoord, of wordt ze juist gehoord omdat ze woedend is.

Wat ik in ieder geval wel weet is dat ook in De Ronde Venen veel jongeren wonen die - ieder op zijn of haar eigen manier - meer dan ooit zijn gaan nadenken over het klimaat. Laten we dat vooral serieus nemen.

Ik ben ervan overtuigd dat in deze hele discussie geen eenvoudige oplossingen bestaan en dat het ook niet helpt om de tegenstellingen te blijven zoeken.

Tegenstellingen in de trant van 'je bent klimaatdrammer of klimaatontkenner' of om een ander voorbeeld te noemen, 'je bent wel of niet trots op onze boeren'.

Het erkennen van de klimaatproblematiek en het inzien van de urgentie, zijn nodig om gezamenlijk te bezien en te besluiten welke stappen noodzakelijk zijn. Of op z'n minst de richting waarin de oplossingen moeten worden gezocht.

Dat geldt ook voor andere vraagstukken waar jongeren zich zorgen over maken, of waarover de toekomst onzeker is. Zoals of er nog wel betaalbare huisvesting beschikbaar is? En of er vast werk is, of dat er alleen nog maar losse arbeidscontracten zijn?

Als ik hier om mij heen kijk is het overgrote deel van de aanwezigen boven de 50. Mijn punt is dat wij het denk ik nog wel voor een jaar of dertig of veertig kunnen overzien.

Maar hoe dat is voor onze kinderen en kleinkinderen wordt toch steeds onzekerder. En dat terwijl de keuzes die wij nu maken voor hen van groot belang zijn.

Houden we als generaties voldoende rekening met elkaar?

Het afgelopen jaar zie ik binnen de gemeente twee ontwikkelingen die elkaar mooi aanvullen. Het gaat over ouderen en jongeren.

Aan de ene kant wordt er in het beleid en de concretisering daarvan steeds meer rekening gehouden met de vergrijzing, met het feit dat we ouder worden.

Het predicaat dementie vriendelijke gemeente is behaald door de optelsom van vele concrete activiteiten. Ná het wegvallen van de traditionele 'bejaarden- of verzorgingstehuizen' zie je gelukkig weer nieuwe initiatieven en voorzieningen van de grond komen.

Daarbij is er ook veel aandacht voor mensen die al ouder wordend zelfstandig willen en kunnen blijven wonen.

De twee honderdjarigen die ik beiden de afgelopen maand mocht feliciteren hadden overigens nuttige levenslessen. Mevrouw Ligthart-Kuipers vat haar 100 jaar samen met "positief blijven en niet zeuren", de heer Pierrot is er van overtuigd dat "hard werken goed voor je is".

Aan de andere kant zie je dat kinderen en jongeren het afgelopen jaar nadrukkelijker bij het besturen van de gemeente zijn betrokken. De

kinderburgemeesters zijn gekomen, de kinderraad helpt op basisscholen kinderen te leren omgaan met democratische besluitvorming. Met het uitreiken van de jeugdlintjes op 15 januari maken we zichtbaar dat ook kinderen in onze gemeente zich sociaal actief opstellen voor anderen. Onlangs mocht ik de leden van de jongerenraad bedanken voor hun inzet: de jongerenraad die op dit moment zeer actief is in het gevraagd en ongevraagd adviseren over de besluiten die we nemen. Jongeren die als gevolg van hun betrokkenheid in onze gemeente - zo hoorde ik - vervolgens weer kiezen voor opleidingen en studies waarbij ze zich voorbereiden op de maatschappelijke verantwoordelijkheid die ze willen nemen.

Het is goed om te zien dat kinderen en jongeren actief bezig zijn met de toekomst van onze gemeente. Tegelijk houden zij ons een spiegel voor. Geven we ze voldoende ruimte, ook als hun aanpak anders is dan we gewend zijn? Denken we bij het oplossen van vraagstukken voldoende aan de lange termijn?

Als ik het heb over verschillende generaties, denk ik dit jaar in het bijzonder aan alle activiteiten het komend jaar die in het teken staan van 75 jaar herdenken en vieren. In heel Nederland en zeker ook in De Ronde Venen is heel veel aandacht voor het herdenken van de Tweede Wereldoorlog en het vieren van de bevrijding. Die aandacht richt zich dit jaar speciaal op het doorvertellen van verhalen, juist nú omdat er nu nog mensen zijn die deze periode hebben meegemaakt. De verhalen zijn belangrijker opdat we blijven beseffen dat vrijheid niet vanzelfsprekend is.

Ik vind het mooi om juist bij het thema 75 jaar herdenken en vieren te merken hoe dwars door onze dorpen heen wordt samengewerkt. Van jong tot oud, met ruimte voor accenten in de afzonderlijke dorpen. Ik noem hier een paar voorbeelden. Binnen ons gemeente wordt van 22 tot en met 29 januari aangesloten op het project Levenslicht, een landelijk kunstproject waar in vijf van onze dorpen wordt stilgestaan bij de 104.000 holocaust slachtoffers. Op 15 maart is de opening van een tentoonstelling in het Poldermuseum, vanuit de collectie van Jan Compier wordt in samenwerking met ons eigen Regionaal Historisch Centrum een prachtige tentoonstelling gemaakt met uniek materiaal. De activiteiten op 5 mei beginnen met het binnen brengen van het bevrijdingsvuur vanuit Wageningen en eindigen met een muzikaal bevrijdingsfeest voor de hele gemeente en vanuit de hele gemeente in Wilnis. In de aanloop naar de festiviteiten zult u uitgebreid worden geïnformeerd.

Dames en heren ik kom tot een afronding. Ik ga hier niet in op allerlei hoogtepunten die het komende jaar voorbij zullen komen. De politieke, bestuurlijke agenda is goed gevuld, als het gaat om thema's als wonen, duurzaamheid en sociaal beleid staat er de komende periode veel op de agenda. Concreet worden er ook stappen gezet met de invulling van ons jeugdbeleid, het bestemmingsplan Vinkeveense plassen en de Ruimtelijke

verkenning woning, om toch nog maar wat voorbeelden te noemen. En passend bij onze gemeente, op een manier waarbij niet alles vanuit het gemeentehuis wordt bedacht, maar in samenspel met tal van betrokkenen.

Als ik het alleen al heb over hoe bij het 75 jaar herdenken en vieren in dat samenspel generaties samenwerken kan ik daar als burgemeester op bescheiden wijze trots op zijn.

Dat is ook als ik op deze nieuwjaarsbijeenkomst en kramenmarkt zie hoeveel mensen actief zijn in de gemeente. Mensen die werkzaam zijn bij organisaties, verenigingen en bedrijven, als professionele vrijwilliger of beroepsmatig. Binnen de gezondheidszorg, het onderwijs, culturele organisaties, belangengroeperingen, politieke partijen en raadsleden, de volkshuisvesting, natuur- en milieuorganisaties, kerken en charitatieve instellingen. Niet compleet, te veel om op te noemen. Maar met elkaar maakt u van onze gemeente een geliefde gemeente. Ik ben daar dankbaar voor. In het bijzonder wil ik de hulpverleners noemen en bedanken, dat zijn de mensen die het hele jaar door, 7x 24 uur, voor ons klaarstaan en met u onze samenleving veiliger maken. En zo weet ik het ook met de feestdagen weer druk hebben gehad, graag wil ik mede namens u onze brandweer, de politie mensen en de ambulancemedewerkers bedanken voor hun tomeloze inzet.

Tot slot sluit ik wederom af met mijn nieuwjaarswens. Ik wens u - ook persoonlijk, een goed, een gezond, een vrolijk en kleurrijk 2020. Maar vooral wens ik ons allemaal toe dat we in 2020 bij het invulling geven aan alle goede wensen, niet alleen denken aan 2020, maar aan de vele tientallen jaren daarna in het besef dat wij met elkaar het verschil kunnen maken voor de generaties na ons.